

[Sygn. akt] I KA 1/41

[Wyrok] W Imieniu Prawa!

Dnia 11 kwietnia 1941 [r.]

Sąd Apelacyjny w Krakowie w wydziale I karnym na posiedzeniu jawnym w składzie następującym:

Przewodniczący SSA J. Jek
Sędziowie: SSA M. Pilarski
 SSA Dr J. Ostręga
Protokolant apl. sąd. St. Czubin
przy udziale Wiceprokurara SA St. Müllera

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 1941 [r.]
sprawy Mieczysława Mazura – oskarżonego z art. 235 § 2 k.k. z powodu apelacji
założonej przez Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie od wyroku Sądu
Okręgowego w Krakowie z dnia 3 października 1940 [r., sygn. akt] V K 274/40

zatwierdza zaskarżony wyrok, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 31 października 1940 r. Nr. V K 274/40 został oskarżony Mieczysław Mazur uniewinniony z oskarżenia o występki z art. 235 § 2 k.k., którego rzekomo miał się dopuścić przez to, że dnia 26 kwietnia 1940 r. w Zawoi, nieumyślnie odrąbał siekierą na pniaku Eugeniuszowi Szczurkowi III i IV palec prawej ręki, przez co spowodował u niego trwałe kalectwo.

Prokurator twierdzi w wywodzie apelacji, że uniewinnienie jest niesłuszne, albowiem oskarżony powinien był się liczyć z możliwością powrotu chłopców do pniaka, a zatem powinien zachować większą ostrożność przy wbijaniu siekiery do pniaka, a gdy tego zaniechał uczynić, dopuścił się grubego niedbalstwa. Nieostrożność zaś samego pokrzywdzonego, chłopca siedmioletniego — nie może zmniejszyć winy oskarżonego.

Apelacja prokuratora jest nieuzasadniona.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Okręgowy uniewinnił oskarżonego z oskarżenia na tej podstawie, bo przyjął za stwierdzone, że oskarżony, wbijając siekierę do pnia, nie mógł przewidzieć, że pokrzywdzony, któremu oskarżony poprzednio odebrał siekierę, którą ten się ze swoim również nieletnim towarzyszem zabawiał i odpędził od pniaka — nagle z tyłu niepostrzeżenie

nadbiegnie i z psoty, chcąc przewrócić pniak, rękę na pniaku położy i to w momencie, gdy ostrze siekiery opadało na pniak.

Ustalenia powyższe są zgodne z wynikami przeprowadzonych dowodów, w szczególności z zeznaniami świadków Józefa Włocha i Eugeniusza Szczurka oraz wyjaśnieniami oskarżonego.

Sąd Apelacyjny podziela zapatrywania Sądu I instancji, że w niniejszym wypadku zachodzi nieszczęśliwy wypadek, zawiniony przez samego pokrzywdzonego, za który oskarżony nie może odpowiadać.

Orzeczenie o kosztach postępowania polega na przepisie art. 581 k.p.k.

[Cytowane artykuły: 235 § 2 k.k., 581 k.p.k.]